

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

28 NOVEMBER 1950.

28 NOVEMBRE 1950.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet op de vergoeding der schade voortspuitende uit de arbeidsongevallen overkomen aan zeelieden.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail survenus aux gens de mer.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DEVELOPPEMENTS

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

MESDAMES, MESSIEURS,

De Regering heeft dd. 10 October 1950 een wetsontwerp tot wijziging van de wet betreffende de vergoeding der schade voortspuitende uit de arbeidsongevallen ter tafel van de Kamer der Volksvertegenwoordigers gelegd (Stuk Kamer 1950, n° 174).

Het doel van dit ontwerp was, belangrijke wijzigingen aan te brengen in de wet van 1903 (sindsdien meermaals gewijzigd), wat het herstel der schade wegens arbeidsongevallen betreft.

De wetgever heeft echter, door de wet van 30 December 1929, gewijzigd door de wet van 6 Januari 1934, de besluitwet van 28 Februari 1947 en de wet van 7 Juli 1948, speciale bepalingen voorzien, wat de vergoeding der schade betreft, voortspuitende uit de arbeidsongevallen overkomen aan zeelieden.

Nochtans dient te worden opgemerkt dat, in beide wetten, de vergoedingen en renten toegekend als herstel der schade aan de slachtoffers van een arbeidsongeval, alsook de renten aan de rechthebbenden van het slachtoffer bij arbeidsongeval met dodelijke afloop, op dezelfde wijze worden vastgesteld en berekend.

Het ware ten eerste onbillijk alleen wijzigingen in de wet van 1903 aan te brengen wat de vergoedingen en renten betreft, zonder dat dezelfde aanpassingen in de wet van 1929 zouden aangebracht worden.

Het doel van dit wetsvoorstel is dan ook de door het ontwerp n° 174 voorgestelde wijzigingen in de wet van 1903, in de wet van 1929 aan te brengen.

Wij vinden het ten eerste gewenst, dat deze wet in werking zou treden op hetzelfde tijdstip als de wet die de wijzigingen inhoudt van de wet op de arbeidsongevallen overkomen aan de loonarbeiders.

Le 10 octobre 1950, le Gouvernement a déposé sur le bureau de la Chambre un projet de loi modifiant la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail (Doc. Chambre 1950, n° 174).

Ce projet avait pour objet d'apporter de profondes modifications à la loi de 1903 (modifiée plusieurs fois depuis lors) sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail.

Cependant, par la loi du 30 décembre 1929, modifiée par la loi du 6 janvier 1934, l'arrêté-loi du 28 février 1947 et la loi du 7 juillet 1948, le législateur a prévu des dispositions spéciales en matière de réparation des dommages résultant d'accidents du travail survenus aux gens de mer.

Il faut toutefois observer que, dans les deux lois, les indemnités et les rentes accordées en réparation des dommages aux victimes d'accidents du travail, ainsi que les rentes aux ayants droit de la victime d'un accident du travail ayant entraîné la mort, sont établies et calculées de manière identique.

Il serait, en effet, absolument contraire à l'équité de ne modifier, en ce qui concerne les indemnités et rentes, que la seule loi de 1903 sans adapter également la loi de 1929.

La présente proposition de loi tend à apporter également à la loi de 1929 les modifications qui ont été proposées par le projet n° 174 à la loi de 1903.

Nous estimons très souhaitable que la présente loi entre en vigueur à la même date que la loi contenant les modifications apportées à la loi relative aux accidents du travail survenant aux travailleurs salariés.

L. MAJOR.

G.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

§ 1. — Leden 2 en 3 van artikel 3, van de wet op de vergoeding der schade voortvloeiende uit de arbeidsongevallen overkomen aan zeelieden, worden vervangen door volgende bepalingen:

Art. 3, lid 2. — Wanneer het ongeval een tijdelijk volkomen ongeschiktheid tot werken heeft veroorzaakt, heeft het slachtoffer recht op een dagelijkse vergoeding gelijk aan 100 % van de gemiddelde dagelijkse bezoldiging of winst.

Art. 3, lid 3. — Betreft het een tijdelijke ongeschiktheid die gedeeltelijk is of wordt, dan moet deze vergoeding even hoog zijn als het verschil tussen de gemiddelde dagelijkse bezoldiging of winst van het slachtoffer vóór het ongeval en deze die het kan verdienen alvorens geheel hersteld te zijn.

§ 2. — Artikel 3, lid 4, van hoger gemelde wet wordt weggelaten.

Art. 2.

Leden 5 en 6 van artikel 3 van dezelfde wet worden vervangen door volgende bepalingen:

Art. 3, lid 5. — Indien de ongeschiktheid bestendig is of wordt, wordt de tijdelijke vergoeding, met ingang van de dag waarop de ongeschiktheid een bestendig karakter vertoont, vervangen door een jaarlijkse vergoeding, berekend volgens de basisbezoldiging en bepaald naar de graad van ongeschiktheid, zoals vermeld in de twee voorgaande leden. Dit vertrekpunt wordt vastgesteld, hetzij bij overeenkomst van de partijen hetzij bij een eindvonnis.

Art. 3, lid 6. — Wat de zwaargekwetsen betreft, wier toestand volstrekt de geregelde hulp van een ander persoon vergt, zal de rechter de jaarlijkse uitkering op een hoger peil brengen dan dit voorzien bij de voorgaande paragraaf. Dit peil mag echter 150 % niet overschrijden. Bij het verstrijken van de bij artikel 35 bepaalde herzieningstermijn, wordt de jaarlijkse uitkering vervangen door een lijfrente.

Artikel 3.

§ 1. — Het 1° van artikel 5 van de wet van 30 December 1929, gewijzigd door de wet van 6 Januari 1934 en door de besluitwet van 28 Februari 1947, wordt vervangen door volgende tekst:

Een som voor de begrafeniskosten, gelijk aan dertig maal het gemiddeld dagloon, en niet lager dan 4.000 frank. Zij wordt, aan de persoon die werkelijk de begrafeniskosten heeft gedragen, uitbetaald.

§ 2. — Het 2°-A van hetzelfde artikel wordt vervangen door de volgende tekst:

Aan de niet uit de echt, noch van tafel en bed gescheiden echtgenoot, op voorwaarde dat het huwelijk vóór het ongeval is voltrokken, een lijfrente waarvan het bedrag berekend wordt op basis van 30 % van de jaarlijkse bezoldiging van het slachtoffer.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

§ 1. — Les alinéas 2 et 3 de l'article 3 de la loi sur la réparation des accidents du travail survenus aux gens de mer sont remplacés par les dispositions ci-après:

Art. 3, alinéa 2. — Lorsque l'accident a été la cause d'une incapacité temporaire totale de travail, la victime a droit à une indemnité journalière égale à 100 % de la rémunération ou du profit quotidien moyen.

Art. 3, alinéa 3. — Si l'incapacité temporaire est ou devient partielle, cette indemnité doit être aussi élevée que la différence entre la rémunération ou le profit quotidien moyen de la victime antérieurement à l'accident et celle qu'elle peut gagner avant d'être complètement rétablie.

§ 2. — L'article 3, alinéa 4, de la loi précitée est supprimé.

Art. 2.

Les alinéas 5 et 6 de l'article 3 de la même loi sont remplacés par les dispositions suivantes:

Art. 3, alinéa 5. — Si l'incapacité est ou devient permanente, l'indemnité temporaire est remplacée, à dater du jour où l'incapacité présente un caractère permanent, par une allocation annuelle calculée d'après la rémunération de base et déterminée d'après le degré d'incapacité, comme il a été dit aux deux alinéas ci-dessus. Ce point de départ est constaté, soit par accord des parties, soit par un jugement définitif.

Art. 3, alinéa 6. — En ce qui concerne les grands blessés, dont l'état nécessite absolument et normalement l'assistance d'une autre personne, le juge porte l'allocation annuelle à un niveau supérieur à celui prévu au paragraphe précédent. Toutefois, ce niveau ne peut dépasser 150 %. A l'expiration du délai de revision fixé par l'article 35, l'allocation annuelle est remplacée par une rente viagère.

Art. 3.

§ 1. — Le 1° de l'article 5 de la loi du 30 décembre 1929, modifié par la loi du 6 janvier 1934 et par l'arrêté-loi du 28 février 1947, est remplacé par le texte suivant:

Une somme pour frais funéraires, égale à trente fois le salaire quotidien moyen et non inférieure à 4.000 francs. Elle sera payée à la personne ayant effectivement payé les frais funéraires.

§ 2. — Le 2°-A du même article est remplacé par le texte suivant:

Au conjoint non divorcé, ni séparé de corps, à la condition que le mariage soit antérieur à l'accident, une rente viagère dont le montant est calculé sur la base de 30 % de la rémunération annuelle de la victime.

§ 3. — Het 2° B van hetzelfde artikel wordt vervangen door de volgende tekst :

Aan de wettige kinderen, geboren of verwekt vóór het ongeval, en aan de onechte vóór het ongeval erkende kinderen, wier vader en moeder overleden is, een tijdelijke lijfrente tot hun 21 jaar, ten bate van elk kind, gelijk aan 30 % van de jaarlijkse bezoldiging, zonder dat het totaal 60 % van gezegd loon mag overschrijden. In geval één der begunstigde kinderen later komt te overlijden wordt zijn aandeel in de vergoeding gevoegd bij dit van zijn broeders en zusters in leven. Aan de kinderen die onder dezelfde voorwaarden verkeren, wier vader en moeder overleden zijn, en aan de onechte kinderen, niet erkend door de door een arbeidsongeval getroffen moeder, is tot hun 21 jaar een tijdelijke lijfrente verschuldigd, gelijk aan 80 % van de jaarlijkse bezoldiging. In geval één der begunstigde kinderen later komt te overlijden, wordt zijn aandeel in de vergoeding gevoegd bij dit van zijn broeders en zusters in leven.

§ 4. — Het eerste en het tweede lid van het 2°, C, van hetzelfde artikel wordt vervangen door de volgende tekst :

Aan de vader en de moeder van het slachtoffer, hetzij een wettig, hetzij een vóór het ongeval erkend kind, en voor zoverre het slachtoffer noch echtgenoot, noch gerechtigde kinderen achterlaat, een lijfrente gelijk aan 20 % van de jaarlijkse bezoldiging voor elk van de rechthebbenden; indien één van deze laatsten gestorven is, of naderhand komt te overlijden, wordt zijn rente-aandeel bij dit van de overlevende gevoegd. Onder dezelfde voorwaarden heeft de moeder van het niet erkend, maar door haar niet verlaten onecht kind, recht op een rente berekend op basis van 20 % van de jaarlijkse bezoldiging.

Nochtans, in geval het slachtoffer een echtgenoot zonder kinderen nalaat, wordt aan de bij het vorig lid bedoelde rechthebbenden een rente toegekend berekend op het bedrag van 15 % voor ieder beneficent; indien één van deze laatsten gestorven is, of naderhand komt te overlijden, wordt zijn rente-aandeel bij dit van de overlevende gevoegd.

§ 5. — Het laatste lid van het 2°, C van hetzelfde artikel wordt weggelaten.

§ 6. — In het eerste en tweede lid van het 2°D van hetzelfde artikel worden de woorden « 18 jaar » vervangen door de woorden « 21 jaar » en de woorden « 15 % » door de woorden « 30 % ».

§ 7. — In het eerste lid van 2°, E worden de woorden « 18 jaar » vervangen door « 21 jaar ».

§ 8. — Het tweede lid van 2°, E van hetzelfde artikel wordt vervangen door volgende tekst :

De rechtstreekse bloedverwanten, in de opgaande linie, van het slachtoffer, dat noch echtgenoot, noch rechthebbende kinderen achterlaat, hebben ambtshalve recht op de vergoedingen.

De andere bloedverwanten in de opgaande linie, broeders en zusters, evenals de kleinkinderen, kunnen ze slechts genieten, op voorwaarde dat zij rechtstreeks uit de bezoldiging van het slachtoffer voordeel trokken. Zij worden in dit opzicht van alle bewijs vrijgesteld indien zij onder hetzelfde dak leven als het slachtoffer.

§ 3. — Le 2°, B, du même article est remplacé par le texte suivant :

Aux enfants légitimes nés ou conçus avant l'accident et aux enfants naturels reconnus avant l'accident, orphelins de père ou de mère, une rente viagère temporaire jusqu'à 21 ans, au bénéfice de chaque enfant, égale à 30 % de la rémunération annuelle, sans que le total puisse dépasser 60 % dudit salaire. Si l'un des enfants bénéficiaires vient à décéder ultérieurement, sa part d'allocation est jointe à celle de ses frères et sœurs en vie. Aux enfants répondant aux mêmes conditions, orphelins de père et de mère et aux enfants naturels non reconnus par la mère victime d'un accident du travail, il est dû jusqu'à 21 ans une rente viagère temporaire égale à 80 % de la rémunération annuelle. Si l'un des enfants bénéficiaires vient à décéder ultérieurement, sa part d'allocation est jointe à celle de ses frères et sœurs en vie.

§ 4. — Le premier et le deuxième alinéa du 2°, C, du même article sont remplacés par le texte suivant :

Aux père et mère de la victime, enfant légitime ou reconnu avant l'accident, et pour autant que la victime ne laisse ni conjoint, ni enfants bénéficiaires, une rente viagère égale à 20 % de la rémunération annuelle pour chacun des ayants droit; si l'un de ceux-ci est décédé, ou vient à décéder ultérieurement, sa part de rente est jointe à celle des survivants. Sous les mêmes conditions, la mère de l'enfant naturel non reconnu mais non abandonné par elle, a droit à une rente calculée sur la base de 20 % de la rémunération annuelle.

Toutefois, dans le cas où la victime laisse un conjoint sans enfants, il est attribué, aux ayants droit visés à l'alinéa précédent, une rente calculée au taux de 15 % pour chaque bénéficiaire; si l'un de ceux-ci est décédé, ou vient à décéder ultérieurement, sa part de rente est jointe à celle des survivants.

§ 5. — Le dernier alinéa du 2°, C, du même article est supprimé.

§ 6. — Aux premier et deuxième alinéas du 2°, D, les mots « 18 ans » sont remplacés par les mots « 21 ans », et les mots « 15 % » par les mots « 30 % ».

§ 7. — Au premier alinéa du 2°, E, les mots « 18 ans » sont remplacés par les mots « 21 ans ».

§ 8. — Le deuxième alinéa du 2°, E, du même article est remplacé par le texte ci-après :

Les ascendants directs de la victime qui ne laisse ni conjoint, ni enfants ayants droit, ont d'office droit aux indemnités.

Les autres ascendants, frères et sœurs, ainsi que petits-enfants ne peuvent en bénéficier qu'à la condition d'avoir profité directement de la rémunération de la victime. Ils sont dispensés de toute preuve à cet égard, s'il vivent sous le même toit que la victime.

Art. 4.

In artikel 6, lid 3, van de wet van 30 December 1929, gewijzigd door de wet van 6 Januari 1934 en door de besluitwet van 28 Februari 1947, wordt het cijfer « 300 » door dit van « 1.000 » vervangen.

Art. 5.

In artikel 7, lid 4, van hogergemelde wet wordt het cijfer « 60.000 fr. » vervangen door « 120.000 fr. ».

Artikel 6.

Deze wet is van toepassing op de ongevallen die vanaf de inwerkingtreding er van gebeurden.

Artikel 7.

De Koning mag de wetsbepalingen betreffende de vergoeding der schade voortspruitende uit de arbeidsongevallen overkomen aan zeelieden met deze van de hogervermelde wetten van 30 December 1929, van 6 Januari 1934, van 7 Juli 1948 en met de besluitwet van 28 Februari 1947 ordenen, en dit met de uitdrukkelijke of stilzwijgende wijzigingen welke deze wetgeving op het ogenblik van de coördinatie heeft of zal ondergaan.

Hij kan daartoe :

1° de rangorde en de nummering van de hoofdstukken en artikelen van de te ordenen bepalingen wijzigen en deze op een andere wijze indelen;

2° de verwijzingen die in de te ordenen bepalingen voorkomen wijzigen om deze met de nieuwe nummering in overeenstemming te brengen;

3° het opstellen van de teksten der hogervermelde wetsbepalingen wijzigen, ten einde een eenvormige terminologie te bereiken.

De ordening zal de volgende titel dragen : « Wetten betreffende de vergoeding van de schade voortspruitende uit de arbeidsongevallen overkomen aan zeelieden, geordend op ».

Artikel 8.

Deze wet treedt in werking drie maanden nadat ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekend gemaakt.

28 November 1950.

Art. 4.

A l'article 6, alinéa 3, de la loi du 30 décembre 1929, modifiée par la loi du 6 janvier 1934 et l'arrêté-loi du 28 février 1947, le chiffre « 300 » est remplacé par le chiffre « 1.000 ».

Art. 5.

A l'article 7, alinéa 4, de la loi précitée, le chiffre « 60.000 francs » est remplacé par « 120.000 francs ».

Art. 6.

La présente loi est applicable aux accidents survenus à partir de son entrée en vigueur.

Art. 7.

Le Roi peut coordonner les dispositions légales relatives à la réparation des dommages résultant des accidents du travail survenus aux gens de mer avec celles des lois du 30 décembre 1929, du 6 janvier 1934, du 7 juillet 1948 et de l'arrêté-loi du 28 février 1947, susmentionnés, et avec les modifications expresses ou implicites que cette législation a ou aura subies au moment où les coordinations seront réalisées.

A cette fin, il peut :

1° modifier l'ordre et la numérotation des chapitres et articles des dispositions à coordonner et les regrouper dans d'autres divisions;

2° modifier les références contenues dans les dispositions à coordonner en vue de les mettre en concordance avec la numérotation nouvelle;

3° modifier la rédaction des textes des dispositions légales susmentionnées en vue d'assurer une terminologie uniforme.

La coordination portera l'intitulé suivant : « Lois sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail survenus aux gens de mer, coordonnées le... ».

Art. 8.

La présente loi entre en vigueur trois mois après la date de sa publication au *Moniteur belge*.

28 novembre 1950.

L. MAJOR,
A. VAN ACKER,
Isabelle BLUME-GREGOIRE,
E. LEBURTON,
R. DE KINDER.